

Stegger Nielsen: Det er jo rigtigt, som den højtærede Socialminister nu har sagt, at vi gentagne Gange har haft disse Spørgsmaal til Behandling her i det høje Landsting, først som Forslag til Lov om Ratifikation og nu de to sidste Gange som Forslag til Rigsdagsbeslutning. Ligesaa er det rigtigt, at Forslagene ikke blev færdigbehandlet i Udvalget i sidste Rigsdagssamling. Jeg ser heller ikke, lige saa lidt som den højtærede Minister, nogen Mulighed for saa kort efter, at vi sidst har drøftet disse Spørgsmaal her i Tinget, at afvinde dem nye Synspunkter, og da jeg i sidste Samling havde Lejlighed til at fremføre mit Partis Syn paa disse Forhold, skal jeg i Dag nøjes med at henvise til de Udtalelser, jeg den Gang fremsatte. Jeg finder det naturligt, at de to Forslag til Rigsdagsbeslutning igen henvises til Behandling i et Udvalg, om hvis Nedsættelse jeg senere skal tillade mig at stille Forslag.

Carl F. Madsen: Som den højtærede Minister sagde, er det femte Gang denne Sag er til Behandling i det høje Landsting, og jeg vil gerne tillade mig at udtale, at jeg synes, det af Hensyn til vort Medlemskab i Folkeforbundet vilde være i højeste Grad ønskeligt, at der nu snart kunde tilvejebringes Enighed om denne Sag. Af de Udtalelser, der er fremsat fra Partiet Venstre og det konservative Folkeparti, har jeg forstaaet, at Grunden til, at man ikke mener at kunne gaa med til dette Forslag, er Frygten for, at dets Vedtagelse skulde medføre visse Konsekvenser for den saakaldte vestjydske Skoleordning. Denne særlige Skoleordning har ikke nogen stor Udbredelse i og for sig; den praktiseres saa vidt mig bekendt kun i Ribe og Ringkøbing Amter, i nogle Tilfælde saaledes, at Børnene i de ældste Klasser kun gaar i Skole i de 6 Vintermaaneder og de i de yngste Klasser kun i de 6 Sommermaaneder. Jeg tror imidlertid, at den Frygt, man nærer for, at denne Ordning maatte ophæves, er ugrundet; i hvert Fald vilde det neppe blive denne Konvention, der bevirkede dens Ophævelse; det maatte være selve Udviklingen, der førte til en Ophævelse af denne særlige Skoleordning.

Konventionen bestemmer i sin Artikel 2, at Skolegangen skal omfatte mindst 8 Maaneder af Aaret, men med Hensyn til Skoletiden og Timerne siger Konventionen, at de kan lægges saaledes, at de tillader Børns Beskæftigelse ved lettere Landbrugsarbejde, særlig ved lettere Høstarbejde. Paa givne Foranledning — fra Folketingets Udvalg — har Direktøren for Arbejdsbureauet i Genève,

Albert Thomas, erklæret, at han ikke ser nogen Vanskelighed i de særlige Forhold ved den vestjydske Skoleordning. Han peger paa, at i det store og hele er Skoleordningen en saadan, at den meget vel stemmer med eller i hvert Fald ikke er i Strid med Konventionen, fordi den i det hele og store omfatter mere end de 8 Maaneder, men der er et særligt Omraade, hvor Skoleordningen ikke helt er i Overensstemmelse med Konventionens Bestemmelser, og det er de Tilfælde, hvor man har nedsat Skoletiden til 6 Maaneder. Det Antal Skoler og det Antal Børn, det her drejer sig om, er vist i Virkeligheden meget ringe, og det har Folketingets Udvalg da ogsaa i sin Tid fremhævet overfor Hr. Thomas. Denne mener derfor ogsaa, at der i det Antal Børn, som berøres af denne Skoleordning, ikke ligger nogen uoverstigelig Hindring for Konventionens Ratifikation, idet der, fortsætter han, vel neppe kan hæve sig nogen Protest, hvis Danmark i de aarlige Rapporter angaaende Anvendelsen af Konventionen nævner Tilstedeværelsen af denne særlige Ordning og Grunden til dens Eksistens samt det Antal Børn, den finder Anvendelse paa. De Betæneligheder, som baade her i Salen og i Udvalget er kommet til Orde i Retning af, at man skulde blive tvunget til at ændre den vestjydske Skoleordning, hvis man ratificerer Konventionen, tror jeg, efter hvad der er fremført af Hr. Thomas, er ganske ubegrundede. Den Frygt, man fra Modstandernes Side nærer for, at det trods den af Arbejdsbureauet afgivne Erklæring vil blive krævet, at vor Lovgivning bringes i Overensstemmelse med Konventionen, er efter min Mening ugrundet; jeg tror ikke, der vil behøves en Forandring som den, der fra Modstandernes Side har været Tale om.

Da jeg i øvrigt er af den Overbevisning, at der ikke sker nogen Skade, men at det vil se godt ud, om vi ratificerer denne Konvention, vil jeg, idet jeg i øvrigt henviser til mine Udtalelser ved tidligere Lejligheder angaaende denne Sag, meget varmt anbefale, at man denne Gang ser velvilligt paa Sagen og søger at komme til Enighed i det kommende Udvalg om et Forslag, i Henhold til hvilket den foreliggende Konvention kan ratificeres.

Med Hensyn til Konventionen angaaende en ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder skal jeg kun udtale, at jeg ogsaa for dens Vedkommende kunde ønske, at man naaede til Enighed i det kommende Udvalg. Det er imidlertid ikke længe siden, jeg nærmere gjorde Rede for mit Syn paa